

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce M. K., trvale bytem S., T. 228 (dle sdělení pošty č. 288), právně zastoupeného Mgr. Romanem Klimusem, advokátem advokátní kanceláře se sídlem 624 00 Brno, Dělnická 397/39, proti žalovanému Krajskému úřadu kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem 587 01 Jihlava, Žižkova 57, za účasti osoby zúčastněné na řízení 1) KÜHTREIBER, s.r.o, se sídlem 674 01 Třebíč, Stařečka 997, právně zastoupené JUDr. Ivankou Posádkovou, advokátkou 674 01 Třebíč, Hasskova 16, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2011, č.j. KUJI 104586/2011

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **j e p o v i n e n** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 1.240,-Kč, a to ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. .
- III. Osoba zúčastněná na řízení č. 1) **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím odboru výstavby Městského úřadu v Třebíči ze dne 2.9.2011, č.j. OV 7695/2011 – 40804/11/Ši(správní orgán prvního stupně) bylo vydáno stavební povolení na stavbu „Školící středisko a výrobní hala ve Starči na pozemku par.č. 337, 521,130/1,4111/2 v kat. území Stařeč pro stavebníka - osoby zúčastněné na řízení č.1).

Na základě podaného odvolání žalobcem ve věci rozhodl odvolací orgán – Krajský úřad kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu dne 13.12.2011 výše uvedené č.j. tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Své rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že se vypořádal se všemi námitkami žalobcem uvedenými, které byly vzneseny proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ve správním řízení bylo postupováno v souladu s ustanoveními stavebního zákona, prováděcích vyhlášek a správního řádu. Bylo vycházeno z dostatečně zjištěného stavu v dané věci. Již v prvním stupni byli všichni účastníci seznámeni s podklady pro rozhodnutí, měli možnost se s nimi včas seznámit a rozhodnutí byla vydána bez pochybností. Stavební úřad se vypořádal se všemi námitkami, vznesenými v průběhu správního řízení, tyto byly řádně vyhodnoceny a podloženy podklady ze správního spisu. Proto žalovaný neměl důvodu zrušit napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Proti rozhodnutí žalovaného žalobce podal včas žalobu, z nichž vyplynuly tyto žalobní body:

1. Vznese námitku podjatosti proti znalci, který vytvořil stínový diagram pro posouzení vlivu stínu na nemovitost žalobce Ing. L. V., neboť nebyl ustanoven žádný subjekt či instituce nezávislá a nestranná. Dle vypracovaného diagramu má žalobce za to, že jeho nemovitost bude zastíněna tak, že bude výrazně poškožována vegetace na zahradě, bude stíněn jeho dům atd. Vznikne značné znehodnocení jeho pozemku.
2. Nebyla zpracována žádná hluková a emisní studie a nepovažuje stanovisko správního orgánu za dostatečné, že stačí prověřit otázku vlivu emisí a hluku z výrobní činnosti až zkušebním provozem. Je to spojeno s nenávratnými škodami, které by z toho pro žalobce vyplynuly.
3. Nebyla vyhodnocena otázka znemožnění přijetí signálu pro satelitní televizi na domě žalobce z důvodu vysoké budovy stavebníka.
4. Obává se toho, že z toalet, které mají být situovány na straně jeho pozemku bude pronikat velký zápach. Obtěžování by bylo dle žalobce nad míru přiměřenou poměrům.

Závěrem navrhl zrušení napadného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Požádal o úhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 13.4.2012 uvedl, že žalobní námitky jsou totožné s námitkami uvedenými v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu. Odkázal na odůvodnění obou rozhodnutí, kde námitky žalobce byly již zdůvodněny. K jednotlivým bodům žaloby uvedl, že Ing. L. V. nebyl stavebním úřadem ustanoven jako znalec pro vytvoření předmětného diagramu zastínění, je projektantem stavby a je autorizovaný inženýr

pro pozemní stavby na základě zákona č. 360/1992 Sb. Pro správní orgán proto je pravdivý z hlediska presumpce správnosti, a to do té doby, než bude jiným přesvědčivým důkazem zjištěn opak. Je tedy na žalobci, aby takový důkaz předložil, pokud je jiného názoru. K námitce podjatosti žalovaný uvedl, že žalovaný může podjatost používat pouze podle ust. § 14 správního řádu, a to jen k osobám úředním. Ing. V. k žalovanému není úřední osobou, tudíž nemá pravomoc z důvodu podjatosti ze strany žalobce ho posuzovat. Spolupráce stavebníka s projektantem je založena na smluvních vztazích. Diagram zastínění je ověřený autorizovanou osobou a v návaznosti na výše uvedené nemá odvolací orgán ani stavební úřad žádný důvod pochybovat o jeho správnosti. Otázka zastínění byla řešena již v územním řízení a následně v řízení odvolacím, kde byly řádně vysvětleny veškeré okolnosti.

Otázka hluku a emisí byla rovněž řešena v územním řízení a žalovaný odkazuje na ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona, dle něhož ve stavebním řízení se nepřihlíží k těm námitkám, které měly být uplatněny v územním řízení. O tom byli účastníci řádně poučeni. Již v řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí byly řešeny otázky hluku a emisí a k žádosti bylo mimo jiné doloženo i kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví – Krajské hygienické stanice kraje Vysočina, územní pracoviště Třebíč ze dne 24.3.2010 a rovněž ohledně této otázky vydal i kladné stanovisko orgán ochrany ovzduší-Městys Stařeč. K celé stavbě byla doložena kladná stanoviska spolupůsobících dotčených orgánů, mimo jiné i Odboru životního prostředí Měst. Úřadu Třebíč i KHS v Třebíči ze dne 14.7.2011 a celý stavební proces byl veden v souladu s předpisy stavebního zákona. Stanoviska dotčených orgánů stavební úřad zahrnul do podmínek předmětného stavebního povolení, přičemž žádné z nich není v rozporu se zákonnými předpisy ani v rozporu vzájemném. Pokud tedy záměr navrhovatele stavebním a souvisejícím předpisů neodporuje, nemá stavební úřad jinou možnost, než o něm rozhodnout kladně. V posuzované věci nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o tom, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno na úkor práv žalobce a co by bránilo tomu, aby předmětná stavba nemohla být v daném místě povolena. Problematikou hluku a emisí s ohledem na vlastní provoz stavby se rovněž zabýval předložený projekt. Projektantem tyto dopady byly vyhodnoceny jako minimální, ke kterým se vyjadřovala i KHS. Stanovisko tohoto dotčeného orgánu obsahuje pouze podmínku, že před započítáním užívání stavby bude proveden zkušební provoz, při kterém budou provedena měření pro ověření hladiny hluku z provozu výrobní haly. Stavební úřad tuto podmínku zahrnul do podmínek výroku svého rozhodnutí – stavebního povolení (bod 31.2). Byly také stanoveny podmínky akustiky (č. 20 až 26). Stavební úřad nemůže podle žádného ustanovení stavebního zákona podmiňovat vydání stavebního povolení zákazem možných budoucích stížností. Negativní důsledky způsobené realizací či užíváním staveb nesmí v žádném případě přesahovat stanovené mezní hodnoty dané příslušnými zákony a souvisejícími předpisy. Naproti tomu žalobce si nemůže osobovat právo na to, aby byla vyloučena každá stavební změna v jeho sousedství, která by snížila míru jeho soukromí. Z námitek žalobce nevyplývá, že jde o zásah mimořádný, převyšující míru přiměřenou poměrům v dané zástavbě, kde nelze s ohledem na platnou územně plánovací dokumentaci dosáhnout úplného soukromí. Stavba byla obecním zastupitelstvem schválena neboť je v souladu s platnou územně plánovací dokumentací (schváleno 8.2.1996).

K žalobní námitce znemožnění přijetí signálu pro satelitní televizi žalobce v důsledku výšky navrhované stavby, žalovaný uvádí, že tuto námitku uplatnil žalobce poprvé až

v žalobě. Proto stavební úřad na tuto námitku nemohl reagovat. Jde však opět o námitku, která předjímá možný stav, který však při respektování příslušných normových hodnot a právních předpisů nemusí vůbec nastat.

K poslední námitce obtěžování zápachem z toalet žalovaný uvádí totéž, co u námitky znemožnění signálu pro satelitní televizi, proto odkazuje na text k bodu 3.

Závěrem žalovaný uvádí, že ani právní předpisy nepředpokládají absolutní nedotčenost sousedních nemovitostí důsledky staveb. Každá stavba, byť je v souladu se všemi zákony určitým způsobem ovlivní své okolí. Projevem vlastnického práva k pozemku či stavbě je právo na něm zřídit stavbu, ovšem za předpokladu, že stavební záměr je s právními předpisy v souladu. Stavební úřad nemá pravomoc stavebníka nutit realizovat stavbu podle požadavků ostatních účastníků řízení nebo ho nutit upravovat projekt stavby tak, aby vyhověl jednotlivým požadavkům sousedních vlastníků. Všechny připomínky je povinen řešit v souladu se zákony, což se v tomto případě stalo. Snažil se, aby dotčení okolních nemovitostí co nejméně zasahovalo do práv žalobce. Na druhou stranu nesouhlas souseda s navrhovaným umístěním stavby či její realizací není důvodem pro negativní rozhodnutí. Postavení stavebníka je totiž zásadně rovné s postavením vlastníků sousedních nemovitostí, proto ani stavebníka nelze omezovat ve výkonu jeho vlastnického práva k pozemku či stavbě, ovšem pouze za respektování zákonných podmínek.

Jelikož je žalovaný přesvědčen o nedůvodnosti žalobních námitek, navrhuje zamítnutí žaloby.

K soudnímu řízení se připojil stavebník jako osoba zúčastněná na řízení, a to KÜHTREIBER s.r.o. Stařečka 997, Třebíč podáním ze dne 16.5.2012 /OZNŘ) s tím, že vstupuje tímto do řízení jako osoba zúčastněná na řízení ve smyslu ust. § 34 s.ř.s. a k věci uvádí:

Realizace stavebních prací na školici středisko je zahrnuta v již schváleném dotačním programu a stavebník by případným zrušením stavebního povolení o schválenou dotaci přišel. Další negativa by spočívala v propadnutí již vynaložených značných nákladů za uzavření smlouvy o úvěru na stavbu, značné pokuty při nedodržení harmonogramu prací a další pokuty spojené s nedodržením termínu stavby, nehledě ke zmaření za předprojektovou a projektovou přípravu atd.

K žalobním námitkám uvádí v podání ze dne 9.7.2012, že stavba samotná se nedotýká práv žalobce, což vyplývá z již předchozího řízení. K namítanému zastínění nemovitosti žalobce uvádí, že byl vypracován Diagram zastínění autorizovaným inženýrem Ing. L. V. a z něho je patrné, že doba proslunění nemovitostí žalobce není omezena, vyhovuje ČSN. Ing. V. ve stavebním řízení nevystupuje jako ustanovený znalec. Znekválnění příjmu satelitního signálu je pouze tvrzením ničím nepodloženým. Z projektové dokumentace vyplývá, že tato satelitní příjem žalobce řešila a počítá s ním. Je dostačující.

OZNŘ uvádí, že námitky hluku a emisí jsou nedůvodné. Jejich nedůvodnost vyplývá ze stanovisek orgánu ochrany veřejného zdraví, orgány ochrany ovzduší apod. Žalobce své námitky ničím nikdy neprokázal, pouze je tvrdí. Stavba je v naprostém souladu s Územním

plánem sídelního útvaru Stařeč a je v souladu s platnou právní úpravou ve všech žalobcem namítaných námitkách. Práv žalobce se nedotýká ani situování toalet k pozemku žalobce. Projektová dokumentace vyřešila situaci neprosto v souladu s platnými právními předpisy. Žalobce neprokázal, že stavbou samotnou mu hrozí trvalé a nenávratné důsledky a že dochází k poškození jeho práv. Proto navrhuje, aby žaloba byla soudem v celém rozsahu zamítnuta a žalobci nechť je uložena povinnost uhradit OZNŘ náklady řízení.

Žalobce podáním ze dne 3.7.2012 setrval na své žalobě a vzhledem k tomu, že jeho vlastnická a občanská práva jsou více než komerční záměr obchodní společnosti, která ho omezuje. Navrhuje nařízení jednání a vyhovění jeho žalobě.

Žalobce u jednání setrval na své žalobě, oproti žalobě uvedl, že v důsledku vydaného stavebního povolení nebyla dodržena zákonem předepsaná vzdálenost od nemovitosti žalobce, která činí cca 2,2m na místo 4m.

Zástupce žalobce přednesl vyjádření v rozsahu písemného podání.

Zástupkyně OZNŘ uvedla, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalobce opakuje své námitky obsahově totožné od zahájení územního řízení. Jsou přitom v rovině tvrzení, nijak nepodložené.

Žalobce předložil k nahlédnutí kopii záznamu o jednání ohledně poškozených skruží na jeho studni a kopii protokolu o zkouškách vody ze dne 30.4.2013.

Zástupce žalovaného poukázal na to, že předložené listiny nemají souvislost s přezkoumávaným rozhodnutím a jsou vyhotoveny po vydání napadeného rozhodnutí.

Zástupkyně OZNŘ uvedla, že u žádného odběru vzorku vody nebyl přítomen zástupce stavebníka a nebyl vyhotoven žádný vzorek, s nímž by byly tyto odběry možno porovnat. V lokalitě stavby a nemovitosti žalobce je zaveden veřejný vodovod. Stavba je v souladu s územním plánem obce. Již dříve v místě stavby byly výrobní haly bývalé SNAHY Jihlava. Tento provoz byl více nešetrný vůči životnímu prostředí. K námitce zkrácení vzdálenosti stavby k nemovitosti žalobce zástupce OZNŘ uvádí, že jí tato skutečnost není známa, že stavebník dodržel stavební předpisy.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zák.č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, §68, §70 s.ř.s.).

Krajský soud v Brně přezkoumal v rozsahu žalobních bodů napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a §75 odst. 1 s.ř.s.).

Podstatou námitek uplatněných žalobcem v dané věci je tvrzení, že žalobce je vlastníkem nemovitostí v sousedství stavby Školící středisko a výrobní hala společnosti Kührtreiber, s.r.o. ve Starči“ a tato stavba ho ohrožuje v jeho právech tak, jak je uvedl

v žalobě, tj. zastíněním, hlukem a emisemi, ohrozí příjem televizního signálu a bude ohrožovat zápachem z budovaných toalet. Tyto námitky uplatňoval i v územním řízení, přecházející řízení o stavebním povolení.

Námitky neshledal soud důvodnými a uvádí k nim, že stavební zákon č. 183/2006 Sb. v platném znění stanoví podmínky pro vydání stavebního povolení ve svém ustanovení § 115 a násl. V ust. § 115 odst. 1 staveb. zákona je stanoveno, že ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby, může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Dle odst. 2. výše uvedeného ustanovení, u stavby obsahující technologické zařízení, u něhož je třeba ověřit způsobilost k bezpečnému užívání, dodržení podmínek stavebního povolení, nebo integrovaného povolení podle zvláštního právního předpisu, stavební úřad může uložit ve stavebním povolení provedení zkušebního provozu. V takovém případě předem projedná se stavebníkem dobu trvání zkušebního provozu.

Z citovaných ustanovení stavebního zákona vyplývá, že smyslem stavebního řízení o povolení stavby je ochrana společenských (veřejných) zájmů spočívajících v přezkoumání, zda stavba bude realizována v souladu s předcházejícími správními rozhodnutími, zda odpovídá technickým požadavkům atp.

K vzneseným námitkám soud uvádí, že se připojuje k právnímu odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V tomto řízení nemůže soud přezkoumávat podjatost projektanta (a nemá oprávnění rozhodovat o tom, jakého projektanta si stavebník vybral) a jeho vydaný diagram zastínění, které vydal jako autorizovaný inženýr dle ČSN. Kromě toho se ve spise nachází diagram zastínění, které vyhotovil dne 1.6.2012 Ing. V. P., z něhož je patrné, že k zastínění nemovitostí žalobce nedochází, že oslunění pro celý pozemek žalobce je delší než 3 hodiny denně, a že vyhovuje ČSN. Stavební úřad má dle ust. § 111 odst. 2 staveb. zákona též povinnost ověřit účinky budoucího užívání stavby. Z toho důvodu zjišťuje, zda v projektové dokumentaci jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, posuzuje stavbu v souladu s požadavky dotčených orgánů, s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí a v případě zjištění nedostatků, vyzve stavebníka k odstranění nedostatků.

Podle § 37 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posoudí návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků. Přezkoumá návrh a jeho soulad s poklady podle odst. 1 a předchozími rozhodnutí o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu atd. Územní rozhodnutí bylo vydáno dne 20.12.2010 a v tomto řízení také posoudí podané námitky. Toto se také stalo a územní rozhodnutí nabylo právní moci.

V tomto případě do stavebního povolení byla stavebním úřadem zakotvena podmínka zkušebního provozu z hlediska zjištění intenzity hluku a případných emisí. Tím byla splněna stavebním úřadem podmínka daná výše uvedenými ustanoveními stavebního zákona. Pokud by podmínky stavebního povolení nebyly splněny při podání žádosti o kolaudační řízení, nemohla by být stavba uvedena do provozu. Námitky týkající se znehodnocení příjme satelitu a zápach z budovaných toalet, posuzován nebyl, neboť nebyl v tomto řízení uplatněn.

Námitky žalobce (hluk, emise, zastínění, případně i zápach) spadají pod pojem „pohody bydlení“ dle obecných technických požadavků na výstavbu (vyhl.č. 268/2009 Sb.). Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp.zn. 2 As 44/2005 definuje pohodu bydlení tak, že je tím nutno rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny uživatele, resp. byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení, kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod. Pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp.zn. 2 As 61/2006 – 69 ze dne 27.2.2007 uvádí, že zhodnocení, zda zastínění a snížení oslunění pozemku nepřipustně snižuje pohodu bydlení, není pouze otázkou obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem po zhodnocení všech relevantních okolností. Stavební úřad zná lokalitu stavby a může nejlépe odborně posoudit její dopady na sousední nemovitosti z hlediska pohody bydlení.

Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat, ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat. Podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovaných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.

Jak bylo již výše uvedeno, správní orgán vycházel z odborných stanovisek, které posuzovaly tzv. pohodu bydlení a tato stanoviska byla kladná. Správní orgány se nemohly odklonit od souhlasných stanovisek dotčených orgánů ve věci, pouze stavební úřad mohl zapracovat do stavebního povolení splnění podmínek, které by na co nejvyšší míru eliminovaly námitky týkající se pohody bydlení. Žalobce, kromě tvrzení, že stavba bude jeho pohodu bydlení narušovat, žádný relevantní důkaz nepředložil. Pokud se nejedná o obtěžování mimořádné, převyšující míru přiměřenou poměrům, je přednostně na tom, kdo se cítí být obtěžován, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila. Tzn., má např. možnost podat odborně zpracované (např. znalcem) podklady, které by vyvrátily tvrzení správního orgánu a stavebníka. To se však nestalo. (NSS 7 As 13/2010-145).

Nemá pravdu, když tvrdí, že jeho práva jsou nadřazená právům stavebníka. Jejich práva jsou v tomto případě rovnocenná. Jak Nejvyšší správní soud již v minulosti mnohokrát judikoval, že vždy výstavbou v sousedství bude pohoda bydlení stávajícího vlastníka nemovitostí dotčena (když v minulosti tam žádná stavba nestála a žalobce měl výhled do kraje a určitý stupeň soukromí). Jde vždy o to posoudit, aby ke snížení pohody bydlení nedošlo v nepřiměřené míře, a to je v pravomoci správních orgánů.

Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí a správního spisu zjistil, že se oba správní orgány námitkami žalobce podrobně zabývaly, konstatoval, že stavebník dodržel veškeré podmínky dané stavebním zákonem a předpisy se k této věci vztahující a žalobce žádné relevantní důkazy na podporu jeho námitek nepředložil. Soud neměl důvodu nevěřit obsahu správního spisu a tam založených odborných stanovisek ke stavbě a na ně odkazující odůvodnění žalovaného. Nebylo shledáno, že by správní orgány postupovaly v rozporu s právními předpisy, proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Námitkami žalobce, uplatněnými až v průběhu soudního řízení, se soud nezabýval s odkazem na ust. § 71 odst. 2 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. – nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením vznikly náklady na cestovním, a to z Jihlavy do Brna a zpět osobním automobilem Škoda – Superb, SPZ X. Náklady činí při vzdálenosti Jihlava – Brno a zpět 2 x 100 km při průměrné spotřebě benzínu Natural 95 a při vyhláskové ceně paliva celkem 1240,--Kč. Soud proto zavázal neúspěšného žalobce, aby tuto částku žalovanému zaplatil do 30dnů od právní moci rozsudku.

Zároveň soud rozhodl o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení tak, že osoba zúčastněná na řízení č. 1) nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti se splněním povinnosti, kterou jí soud uložil, což vb dané věci nenastalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti má být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5. června 2013

JUDr. Jaroslava S k o u m a l o v á, v. r.
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová